

7 / 4

GERNICKÝ

ZVONEČEK

duben 2005

Adolf Born

OBSAH

Informace	2
Blahopřání	3
Hlas církve	4
Hrajeme	6
Zpíváme	7
Příspěvky žáků	8
Pro šikovné ručičky.....	11
Pohádka	12
Lekce kreslení	14
Soutěžní úkoly	15

Vydává:
základní škola v Gerníku

Šéfredaktor, montáž:
Mgr. Jana Foldynová

Spolupracovníci:
Josef "Mudra" Bouda,
Dana Boudová,
pan farář Pálie Veniamin,
žáci gernické školy

Uzávěrka: 20.4.2005

Náklad: 100 ks

Máme pro Vás novou stránku!

Nalistujte **str. 11** a můžete se lehce v nových lekcích naučit kreslit- třeba zvířátka.

Už v minulém vydání jste si mohli všimnout, že je náš **ZVONEČEK** bohatší o veselejší obrázky a zajímavější soutěžní úkoly. Nechali jsme se inspirovat českými časopisy **Mateřídouška** a **ABC**, které začali docházet na naši školu od začátku tohoto roku.

Také lekce kreslení jsme si vypůjčili z časopisu pro mladší žáky **Mateřídouška**. Mimo tuto stránku v ní můžeme najít vystřihovánky, kreslené obrázky, komiksy, pohádky.

ABC je časopis s dlouhou tradicí, určen starším žákům, kteří mají zájem o svět vědy a techniky. Je plný zajímavostí z moderního světa, ale taky informací z historie a přírody.

Pokud Vám nebude stačit to málo, co Vám přineseme prostřednictvím našeho časopisu, zajděte do školní kanceláře a pučte si tyto časopisy.

*Zacházejte s nimi opatrně!
Nejsou určeny jen jednomu!*

CO JE NOVÉHO U NÁS VE ŠKOLE?

Výsledky školního kola olympiády jazyka českého pro 3.-6.roč. konané 19.4.2005 na naší škole.

Dva nejlepší žáci z každého ročníku postupují do soutěže, kde se setkají s žáky z ostatní českých škol v Banátu (Svatá Helena, 28.5.2005).

Místo	3.třída	Počet bodů (max. 83)
1.	Marie Nedvědová, Marie Piečková	80
2.	Josef Mašek	69
3.	Karel Glaser	65
4.	Josef Nedvěd	61
5.	Franta Nedvěd	49
6.	Václav Mašek	29
Místo	4.třída	Počet bodů (max. 89)
1.	Jan Bouda	87
2.	Anna Kapicová	84
3.	Anna I. Mašková	77
4.	Johana Beránková	57
5.	František Mašek	40
Místo	5.třída	Počet bodů (max. 143)
1.	Josef Nedvěd	109
2.	Václav Pieček	105
3.	Václav Marianus	103
4.	Václav Nedvěd	76
5.	Václav Mašek	68
6.	Anna Cizlerová	65
7.	Kateřina Glaserová	39
8.	Alois Nedvěd	14
Místo	6.třída	Počet bodů (max. 153)
1.	Kateřina Piečková	150
2.	Marie Boudová	145
3.	Marie Beránková	137
4.	Marie F. Mašková	126
5.	Kateřina Němečková	108
6.	Marie V. Mašková	95
7.	Anna Vinšová	70
8.	Josef Vinš	68
9.	Václav Kapic	59

O víkendu 16.-17.4. navštívila naší obec rumunská televize. Natočila dokumentární pořad o tradicích a zvycích české komunity. Hlavní roli měly děti, které předvedly naše tance, zpěvy a představily gernický kroj. Dokument můžete vzhlédnout 27.5.2005 v 15 hod. na programu TVR2.

DUBEN

Všem, kteří slaví v tomto měsíci narozeniny či svátek, srdečně blahopřejeme.

1.	Pá	Marie Němečková z čp.229 (69 let)	
2.	So	Josef Bouda z čp.79 (65 let)	
3.	Ne	Anna Glázerová z čp.73 (82 let)	
4.	Po	Josef Schveiner z čp.6 (74 let)	
5.	Út	Marie Pešicová z čp.237 (73 let) Venca Nedvěd z 8.tř. (14 let)	
6.	St.		
7.	Čt	Anna I.Mašková ze 4.tř. (10 let)	
8.	Pá		
9.	So	František Němeček z čp.66 (73 let) František Nedvěd, školní topič (35 let)	
10.	Ne		
11.	Po		
12.	Út		
13.	St	Venca Mašek ze 3.tř. (9 let)	
14.	Čt		
15.	Pá		
16.	So	Alois Mašek z 1.tř. (7 let)	
17.	Ne	František Beránek z čp.14 (76 let)	
18.	Po		
19.	Út	Josef Mašek z 1.tř. (7 let)	
20.	St		
21.	Čt		
22.	Pá	František Merhaut z čp.80 (67 let) Josef Bouda z čp.2, t.č. v ČR (66 let) František Bouda z čp.4, t.č. v ČR (64 let)	
23.	So	Karolína Beránková z čp.96 (72 let)	<i>Vojtěch</i>
24.	Ne		<i>Jiří</i>
25.	Po		<i>Marek</i>
26.	Út		
27.	St	Josef Nedvěd ze 3.tř. (9 let)	
28.	Čt		
29.	Pá	Václav Mašek - eibenthalský děkan (64 let)	
30.	So	Jan Bouda ze 4.tř. (10 let)	

HLAS CÍRKVE

Svátost oltářní

Židovská velikonoční večeře - Židé měli ve zvyku konat slavnostní obřadní hostiny. Nejslavnější byla velikonoční večeře, při které jedli pečeného beránka na památku oné poslední večeře, kterou měli jejich praotcové před odchodem z Egypta.

Velikonoční večeře začínala tím, že se přinesl chléb a kalich s vínem, otec rodiny pronesl nad kalichem děkovnou modlitbu a každý z kalicha se napil. Pak lámal chléb a každý z něho jedl. Bylo to znamení duchovní jednoty celé rodiny. Vždyť všichni jedli z jednoho chleba a pili z jednoho kalicha. - Nakonec večeře otec vykonal děkovnou modlitbu za jídlo a nápoj, za vlast a Jeruzalém a zase se všichni napili z kalicha.

Ježíšova poslední večeře - Ježíš si zvolil právě židovskou velikonoční večeře, aby splnil svůj slib a dal lidem své tělo za pokrm a krev za nápoj. Vypravuje o tom evangelista Lukáš:

„Když nastala hodina, usedl ke stolu a dvanáct apoštolů s ním. Řekl jim: „Velice jsem toužil jísti s vámi tohoto beránka, dříve než budu trpět.“- Vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.“ Pak vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim se slovy: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.“ - A právě tak, když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.“ (Lk 22, 14-15,17-20).

Nová smlouva - Z uvedeného vypravování je patrné, že Ježíš proměnil chléb ve své tělo na začátku večeře a víno ve svou krev na konci večeře. Tímto obřadem zrušil všechny starozákonné oběti a místo nich ustanovil oběť novou a věčnou. Tím byla zrušena také Stará smlouva a začala platit Nová smlouva. Starý zákon byl vystřídán Novým zákonem. Apoštolové byli prvními členy nového Božího lidu a hned byli účastni nové posvátné hostiny, ve které je Ježíš zároveň Oběť i Obětník.

U apoštolů bylo první přijímání těla a krve Kristovy provázeno smíšenými pocity. Jejich smysly nezaznamenaly žádnou změnu. Tvar, barva, chuť, vše bylo jako dříve. Ale slova byla jasná a oni věřili, že je tomu tak, jako on řekl. Později pochopili, že je to správné. Požívání těla a krve Kristovy je věc víry.

Pro život z víry - Ve mši po proměňování kněz říká: „Tajemství víry“. Lid aklamaci vyzná svou vírou v tajemství Kristovy skutečné přítomnosti pod způsobou chleba a vína. Vyznání víry se žádá také před přijetím svaté eucharistie. Kněz, než podá, řekne: „Tělo Kristovo“, nebo, když se přijímá podobojí, ještě „Krev Kristova“ a přijímající hlasitě řekne pokaždé „Amen“. Je to slovo aramejské a znamená souhlas.

Slavení eucharistie - První křesťané brali Kristův rozkaz vážně. Kdykoliv se shromáždili v jeho jménu, přinášeli do shromáždění chléb a víno a biskup nebo kněz je proměnil. Dálo se to uprostřed děkování Bohu. Odtud se říkalo *eucharistie* - děkování. Nakonec i tělu a krvi Páně se začalo říkat eucharistie. Modlitbě, která tvoří jádro mše svaté, říkáme eucharistická modlitba. Na jejím konci vždy skrze Něho a s Ním a v NĚm Boha chválíme a za vše mu děkujeme.

Mše sv. je novozákonní oběť - ústřední úkon církve. Máme jej prožívat s hlubokým pochopením.

Ježíši Kristu pod způsobou chleba a vína říkáme *svátost oltářní*. Svátost proto, že jeho tělo a krev jsou nejvyšším znamením Boží lásky k nám, oltářní proto, že se koná na oltáři při nejsvětější Oběti. -Přijímání svátosti oltářní v nás rozmnožuje milost posvěcující, úzce spojuje s Kristem a zjednává nám nové a nové milosti pomáhající.

Odpověz na otázky: -Jak slavili Židé velikonoční večeři? - K čemu použil Ježíš velikonoční večeři, slavenou těsně před svou smrtí? -Co zvláštního při ní učinil? -Jaký náboženský smysl měla poslední večeře Páně? -Proč říkáme někdy tělu a krvi Páně eucharistie? -Proč říkáme svátost oltářní? -Co v nás působí její přijímání?

Zapamatujte si:

SVÁTOST OLTÁŘNÍ JE SÁM JEŽÍŠ KRISTUS, KTERÝSE ZA NÁS POD ZPŮSOBOU CHLEBA A VÍNA OBĚTUJTE A DÁVÁ SE NÁM ZA POKRM A NÁPOJ NA CESTĚ DO VĚČNOSTI SVÁTOST OLTÁŘNÍ V NÁS ROZMNOŽUJE MILOST POSVĚCUJÍCÍ, SPOJUJE NÁS ÚZCE S KRISTEM A DÁVÁ NÁM NOVÉ MILOSTI POMÁHAJÍCÍ.

Stránky připravil

Dalio Toniamini

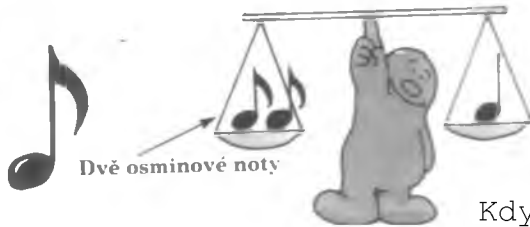
Převzato z knihy : Katolický katechismus, Česká katolická charita, 1984

HRAJEME

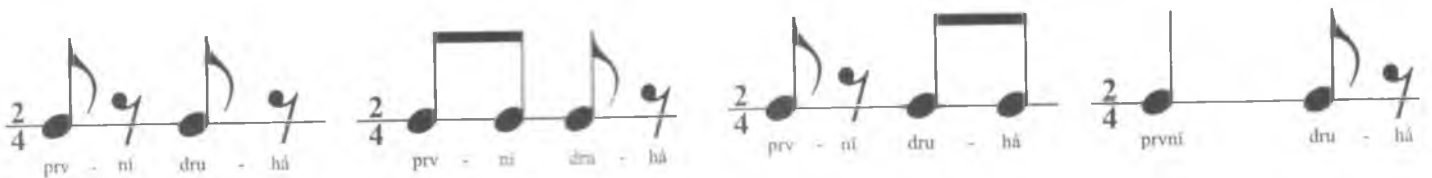
OSMINOVÉ NOTY

Vypadá jako čtvrtová nota s praporkem. Trvá polovinu jedné noty čtvrtové. Takže dvě noty osminové jsou dohromady dlouhé jako jedna čtvrtová.

Když jsou dvě nebo více osminových not vedle sebe, můžeme je spojit tzv. **rámcem**.

Osminová pomlka má stejnou hodnotu jako osminová nota.

PÍSEŇ S OSMINOVÝMI NOTAMI – ŠLA NANYNKA DO ZELÍ

1. Šla Na-nyn-ka do ze-lí, do ze-lí, do ze-lí, na-tr-ha-la
2. Já to pla-tit ne-bu-du, ne-bu-du, ne-bu-du. rad-ši se dám

lu-pe-ní, lu-pe-nič - ka. Při-šel za ní Pe-pí-ček, roz-šla-pal ji
na voj-nu, na voj-nič - ku. Na voj-nu se ne-dá-vej, truc ro-di-čům

ko - ší - ček: ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu-deš pla-ti-ti.
ne - dě - lej! U - dě - lám, u - dě - lám, na voj - nu se pře-ce dám.

ZPÍVÁME

JAKÉ JE TO HEZKÉ

Vesele

1. Ja - ké je to hez - ké, dva ko - vá - fi
 v mės - tě, dva ko - vá - fi na ryn - ku.
 Je - den mú - že ko - vat a dru - hý mi -
 lo - vat ša a ša - fá - fo - vic An - dul - ku.

2. Vzkázala mně včera šafářova dcera
 ze dvorečka, ze dvora,
 že mně dá šáteček, vyšívaný všecek
 dokolečka, dokola.

3. Neber si, synečku, ze dvora dcerečku,
 ze dvorečka, ze dvora,
 ona má sukničky ucouraný všecky,
 dokolečka, dokola.

NA BŘEHU BLANICE

Živě

1. Na bře-hu Bla - ni-ce sto - jí Ma-le - ti-ce, ves-nič - ka má
 mi - le - ná. _____ Ces-ta k Pro-ti - ví - nu ne - tr -
 vá ho - di - nu, strom - ka - ma je sá - ze - ná. _____

2. Tam já jsem se zrodil, osm let jsem chodil
 do Myšence do školy.
 Pryč jsou mladá léta, hlava stříbrem vzkvétá,
 srdce nad tím zabolí.

3. Jedni jako druzí, sedláci, podruzi,
 na hřbitově budou spát.
 U kostela blízko, moje rodná vísko,
 budu na tě vzpomínat.

TULCEA

Vyjeli jsme 19. března v 6 hodin ráno. Až k Dunaji nás vez pan ředitel Bouda s autem a tam jsme čekali autobus půl hodiny.

Spolu s námi cestovali autobusem děti z druhých českých vesnic a také Chorvati. Cesta byla strašně dlouhá, protože jsme nic jiného nedělali než spali, chrápali a povídali. Také jsme měli malou nehodu, bouchlo do nás auto.

Do Tulči jsme stihli ve 12 hodin v noci. Pan Bouda s paní Alenou zůstali v hotelu a my jsme byli ubytováni v internátu „Liceului teoretic Tulcea“. Kluci Boudovi spali v pokoji s třema klukama se Sv. Heleny: Loizou Rottem, Štěpou Kopřivou a Pavlem Eliášem. Anna Nedvědová s Johanou Vrbovou bývali v pokoji s holkama se Sv. Heleny: Bětkou Rottovou a Lucií Švejdovou. Anna Mašková spávala s Martinou Hružovou se Sv. Heleny, s Jarmilou Mlezivou a Mariankou Hamatovou, obě z Nové Moldavy. Taky tam bylo 5 kluků z Eibenthalu. V půl jedný v noci nám dali večeři: mamaligu se smetanou a se sýrem. Potom jsme si lehli.

Ráno jsme šli na snídani a potom jsme jeli do „Palatul Copiilor“ na nějaké představení. Bylo to hezký. Vrátili jsme se do internátu na oběd a potom jsme spali. Ve 3 hodin, kdo chtěl šel do města.

Přístav v Tulči.

Tady jsme se scházeli, když jsme měli rozchod po městě. A taky jsme odsud vyjžděli na výlet do Delt Dunaje. Bylo tu plno lodí, na některých byly jen restaurace.

V pondělí jsme jeli do „Liceul teoretic Grigore Moisil“, kde se dávali testy. Bylo to velmi těžké. Každá třída měla jiné úkoly. Gramatika se lišila od té minulé a sloh byl divný. 7. třída psala o tom, kdyby vyhráli mnoho peněz, co by s něma udělali, 8. třída psala postup: „Jak se děla oheň“. Na vyřešení úkolu jsme měli 3 hodiny.

Odpoledne jsme šli znovu do města. V úterý jsme se dozvěděli výsledky a potom jsme byli v Deltě Dunaje a vezli jsme se párníkem. Na parníku jsme byli spolu s Chorvatama a se Srbáky. Na druhém byli Slováci, Rusi a nějaký Srbové. Výlet trval tak asi 5 hodin. Vrátili jsme se na břeh a v 6 hodin jsme se zúčastnili výstavy karikaturských kreseb, který nakreslil nějaký slovenský malíř.

Ve středu jsme znovu jeli do „Palatul Copiilor“, na závěrečné představení, po kterém jsme dostali odměny. Blahopřál nám pán Paliga – předseda komise jazyka českého a paní Olga Chojnacká-česká konzultka, která nám dávala odměny. Odpoledne jsme si šli nakoupit.

Závěrečné vystoupení.

Mladé holky tančily moderní tance na písni amerického černocha Ushera.

Paní, která chce políbit Václava Boudu, je česká konzulka **Olga Chojnacká**. Na pravé straně stojí pán **Paliga**.

Ve čtvrtek ráno ve 4 hodiny jsme se vraceli domů. Zastavili jsme se v Bukurešti. Byli jsme na České ambasádě a v Rumunském Parlamentě.

Když jsme zacházeli do Parlamentu, museli jsme projít skrz stroj, který vyhledával kovové věci. Potom skrz sály nás provedl průvodce. V sálu, kde se držely koncerty a který měl dobrou akustiku, visel 5 tunový lustr. Bylo tam mnoho obrovských koberců a hodně schodů. Vyseli tam záclony, které vyšívaly jeptišky. Obědovali jsme v parlamentské jídelně. Výlet v Parlamentě nám zajistil česko-slovenský poslanec pan Merka.

Fotka z balkonu Parlamentu.

Z balkonu byl nádherný výhled na **Bulevardul Victoria**. Bílé budovy patří různým ministersvům.

Potom jsme pokračovali v cestě domů. Tam, kde jsme našli do autobusu, tam jsme i slezli. Pan ředitel utíkal napřed pro auto a my jsme šli pěšky, hnedle až do Gorni. Na Gerník jsme přijeli až v půl druhé.

V Tulči to bylo překrásný!

Johana Vobová

Anna Nedvědová

Franta Bouda

Anna Moškova

Chodící loutka

Co potřebujeme?

Nakreslenou postavičku, tvrdý papír, nůžky, lepidlo.

Jak na to?

Vystříhni nakreslenou postavičku. Pozor, musí být dostatečně velká, aby se do ní vešly otvory na nohy. Postavičku nalep na tvrdý papír a po zaschnutí lepidla ji znovu vystříhni. Asi centimetr od spodního okraje nakresli nebo obkresli na nohy kolečka a vystříhni je. Otvorem prostrč dva prsty a máš chodící loutku. Udělej si více postav, ať si můžeš zahrát pohádku - např. O perníkové chaloupce.

Postava nalepená na tvrdý papír

Otvor pro prsty

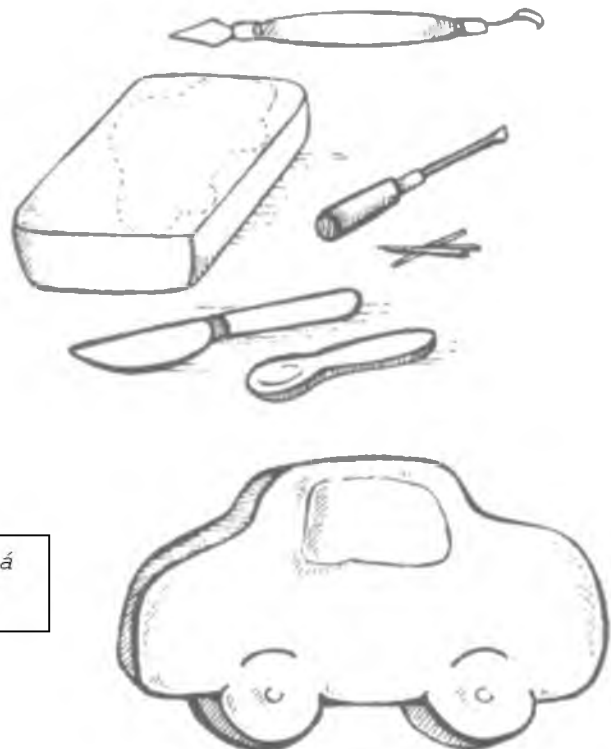
Dárek z mýdla

Co potřebujeme?

Kostku mýdla, ostrý nožik.

Jak na to?

Na kostku mýdla nakresli obrys nějaké věci a nožem tento tvar začni vyřezávat. Nerovné okraje vyhlad' namočeným prstem ve vodě. A máš originální dárek pro kohokoliv.

Zuzanka a písmenka

Byla jednou jedna holčička, jmenovala se Zuzanka, a ta psala do školního sešitu tak hrozná písmenka, že nad nimi musel každý zaplakat. A skutečně, když je paní učitelka viděla, dala se do pláče a plakala tak dlouho, dokud neměla úplně mokrý kapesník. Potom šla k panu školníkovi a řekla mu:

Podívejte se na ta písmenka, která napsala Zuzanka do školního sešitu, co tomu říkáte?

A pan školník se podíval na tá písmenka a dal se do pláče, plakal tak dlouho, dokud neměl úplně mokrý kapesník. A pak řekl:

Některá mají zlámanou nožičku a některým nožička úplně chybí, musíme s nimi něco udělat. Když mi pomůžete, můžeme s tím být do večera hotovi.

A tak udělali plno malinkých destiček a plno sádrových obvazů na zlámané nožičky, a když s tím byli hotovi, dali všechna ta nešťastná písmenka v Zuzančině sešitě do pořádku.

Ráno řekla paní učitelka Zuzance:

Zuzanko, nemůžeš přece psát do školního sešitu taková písmenka se zlámanými nožičkami nebo docela bez nožiček. Nemáš ponětí, jak těžko se spravují.

A Zuzanka si dala říct, snažila se a ani jednomu písmenku už nechyběla nožička a ani jedno nebylo polámané.

Ale když si paní učitelka sešit příště prohlédla, přece byla velice smutná, protože všechna písmenka vypadala, jako by aspoň dva týdny nejedla, tak byla hubená.

Paní učitelce bylo těch písmenek líto, vzala je domů, udělala smažené řízky s bramborem a moučník se šlehačkou a celý večer je krmila, protože písmenka byla tak slabá, že neudržela ani vidličku.

Zuzanko, řekla ráno paní učitelka, proč píšeš tak hubená písmenka, musím je večer přikrmit, víš ty vůbec, jakou to dá práci? Dej si, prosím tě, záležet, a piš je trochu silnější.

A Zuzanka si dala záležet, snažila se a opravdu nenapsala ani jedno písmenko hubené.

Ale když paní učitelka sešit příště prohlédla, hrozně se polekala, protože jedno písmenko bylo tlustší než druhé a všechna byla napsána do kopce, takže sotva dýchala, byla celá zpocená a měla velikou žízeň.

Pro pána krále, pomyslela si paní učitelka, co teď? Takhle zpocená písmenka nemohou přece pít, vždyť by se mohla nachladit, donesu je domů a uvařím jim čaj, tím se žízeň nejlépe zažene.

Vzala je domů, uvařila jim čaj, ale to už bylo pozdě, několik písmenek se cestou nachladilo a devět z nich dostalo horečku. Co měla paní učitelka dělat? Běžela s nimi do nemocnice a tam si je nechali, protože všech devět písmenek dostalo zápal plic.

Ráno řekla paní učitelka Zuzance:

Zuzanko, nemůžeš přece psát do školního sešitu tak tlustá písmenka, a ještě k tomu do kopce, jsou pak celá uřícená, nemohou popadnout dech a lehce se nachladí. Podívej se do sešitu, devět písmenek tam chybí, jsou v nemocnici, mají zápal plic.

(Z knihy Miloše Macourka Pětka z přírodopisu & jiné macourkoviny)

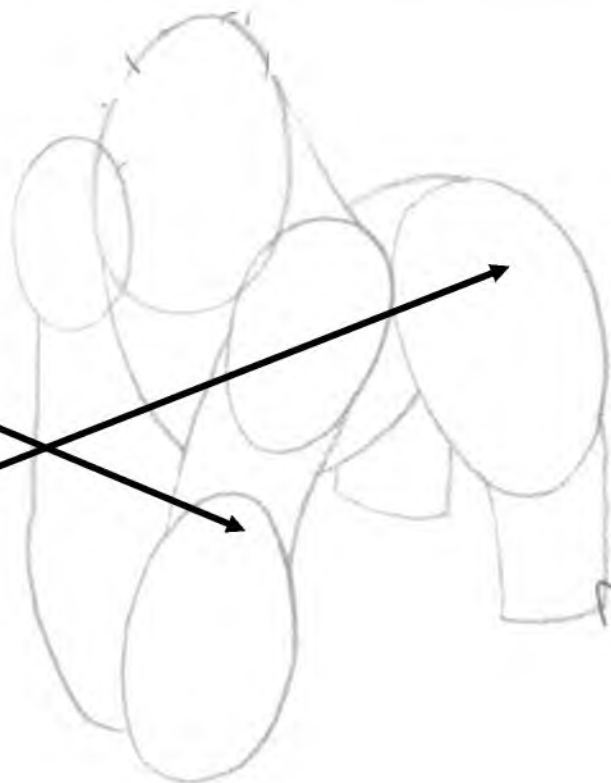
LEKCE KRESLENÍ - GORILA

1. Nakresli 3 ovály. Ten největší bude pro hlavu a 2 menší budou pro ramena.

2. Dokresli ještě další ovály. Pod levou přední končetinu a pro mohutnou zadní končetinu.

Ovály propoj oblými čarami. Vznikne ti tak hrubá kresba goriliho těla.

3. Vyznač detaily hlavy. Čelo má gorila velmi nízko!
Dokresli prsty na všech čtyřech končetinách.

Obtáhni celé zvířecí tělo, naznač chlupatou srst a obrázek vybarvi.

SOUTĚŽNÍ ÚKOLY

D: pro žáky 1. a 2. tř.

B: pro žáky 5. a 6. tř.

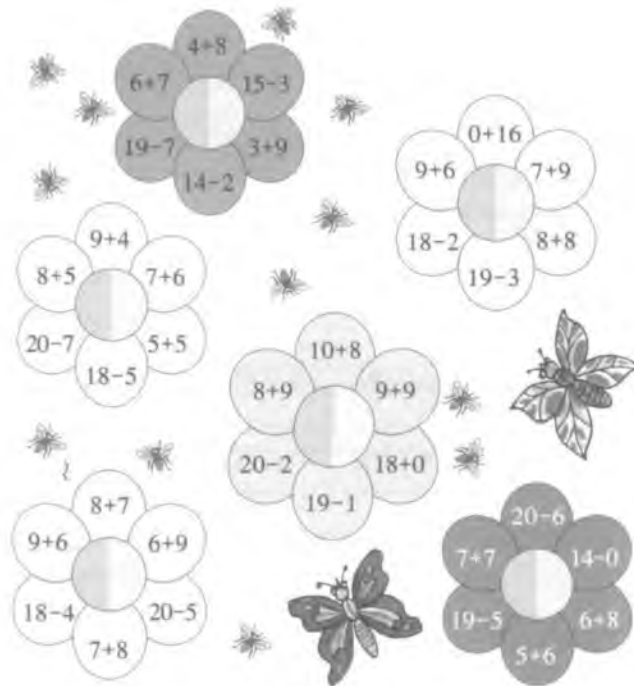
C: pro žáky 3. a 4. tř.

A: pro žáky 7. a 8. tř.

Jméno, třída: _____

D Najdeš na přední obálce písmeno, které je napsané obráceně?

Opravené písmenko

Počítej s včelkami. Dovedeš doplnit výsledek doprostřed květiny podle příkladů na okvětních lístcích?

Pozor! Na každé kytičce je jeden příklad špatně. Škrtni ho.

C Chemii sice ještě nemáte, ale kocourovi Mourisnovi z časopisu ABC určitě dovedete poradit, co má dopsat do volného políčka v tabulce. Zakroužkuj písmeno, u kterého je správné řešení.

Nejen Zuzanka z naší pohádky ubližuje písmenkům, ale i někteří naši žáci! Doplně do tabulky psací písmena tak, aby je to nebolelo.

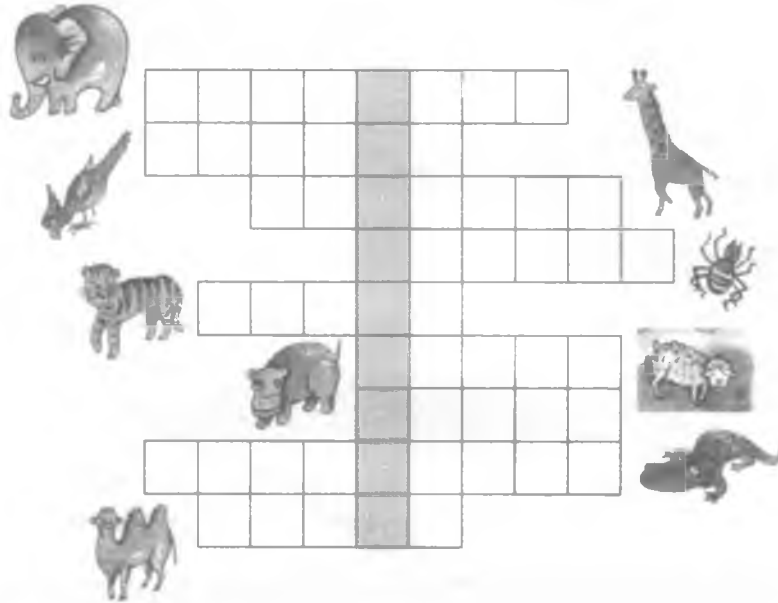
NEON	ZINEK	NE
JOD	BOR	O
NIKL	MĚĎ	

a b c d e

D d		
b B		
J j		
g G		

B Vylušti křížovku. Pozor, anglicky!

Tajenka:

Co to je?

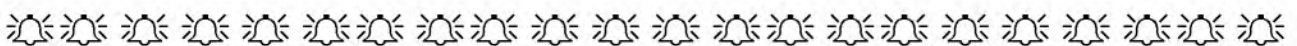
Přelož tajenku.

 Tvrdí hoši z Divokého západu – Logan, Taylor, Parker, Smith, Hardin a McGinnis, soutěžili mezi sebou ve střelbě z revolveru. A jak dopadli?

- Hardin se umístil těsně před Loganem, takže patří k té lepší polovině.
- Parker střílel sice hůř než McGinnis, ale přece jen lépe než Hardin.
- Smith se netrefil do terče ani jednou a zůstal poslední.

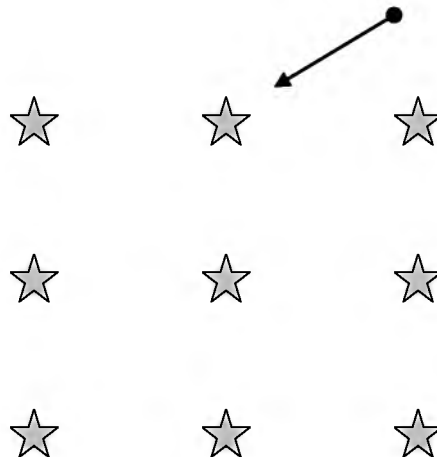

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

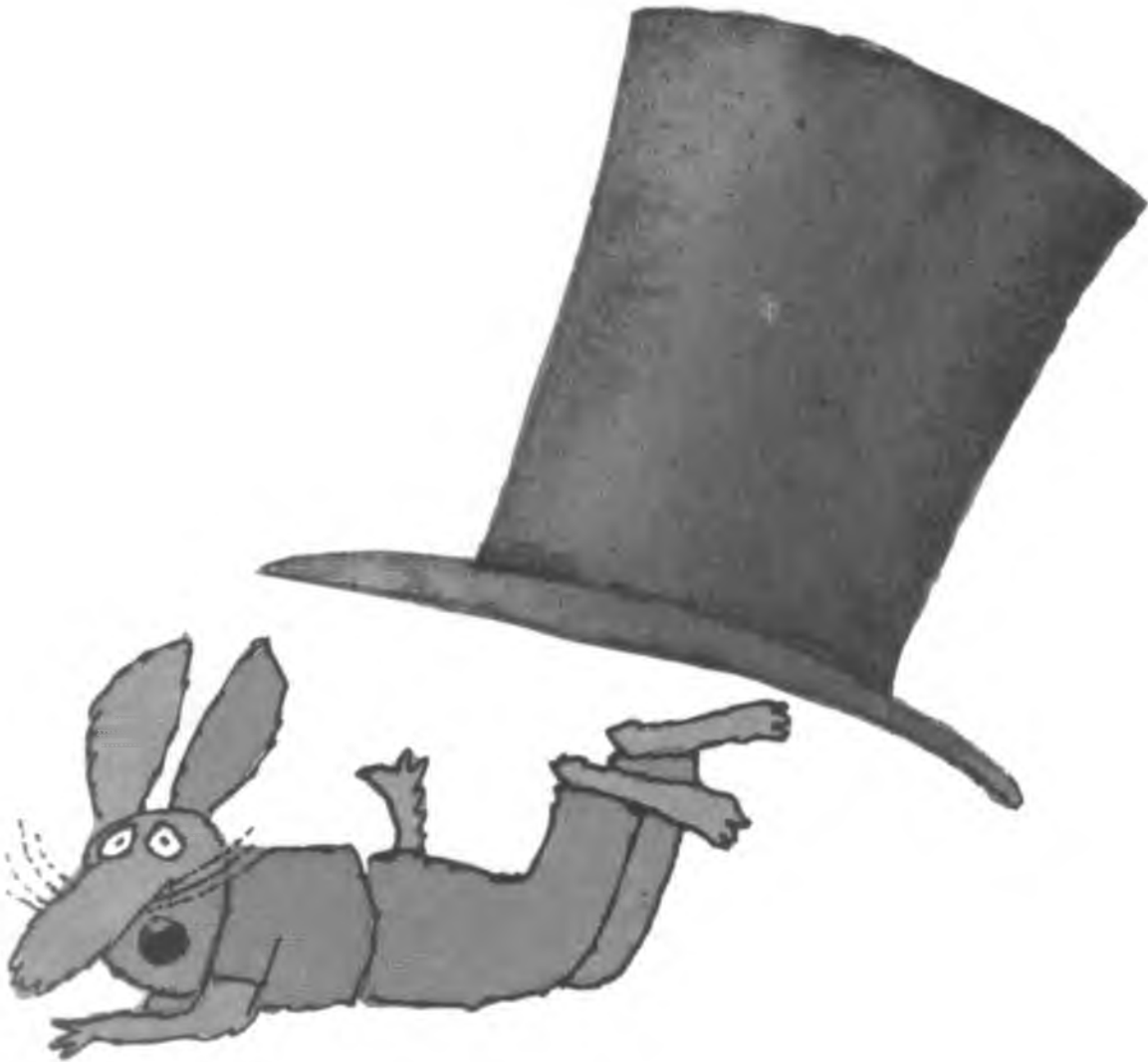

A Dokážeš spojit všechny hvězdičky čtyřmi čarami, tak aby se tvoje tužka nezvedla z papíru. To znamená, že se čáry dotýkají.

Malá nápověda: Linka občas vybočí z obrázku. Začni u označené hvězdičky.

DOBROU NOC

Adolf Born